
Mit Fædreland er Norden.

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Mit Fædreland er Norden.", i: *Mindeudgave Digte*, side: 236, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Mit Fædreland er Norden.

Mit Fædreland er Norden, hele Norden,
min Smerte og min Længsel og min Lyst,
et Land af Kraft og Smil – saa varm er Jorden,
at hede Kilder springer af dens Bryst;
blandt Klippers Stejlhed smyger ind sig Fjorden,
blidt gynger Kornet sig fra Kyst til Kyst;
med trodsig Travlhed knuser Elven Freden,
i Søer og Skove blunder Evigheden.

Den hugger haardt, gør Norsken. Islandsk springer
med faste Takter over Stok og Sten.
Vidt breder Svensken sine bløde Vinger,
men Dansken trilrer over Agerren.
I Blæsten Finsken langelig sig svinger
fast som en japanesisk Blomstergren.
Og Grønlandsk – Færøsk, hver en Bølgegive.
I Nordens Modersmaal, saa rig en Have!

Hvor er du spredt, mit Fædreland! du ligger
end ikke i den samme Verdensdel.
Som Rav i Havet, feltvis og i Prikker,
mod Polens nordlysfunklende Juvel.
Men dette Nordens Folk er Perlestikker,
den lange Kæde er nu een og hel.
Amerika – Europa – ligemeget!
her er vi selv, og dette er vort eget.

Helst smiler Nordens Søn. Med Smilet vinder
han mer end andre Folk med Bajonet.
Sundhedens Roser blomstrer paa hans Kinder.
Og Ret og Frihed er hans Aandedræt.
Hvor de forgiftes, brat hans Smil forsvinder,
og da betaales Fjenden paa et Brædt.
Thi Korsets Mærke brænder i hans Banner,
og Korsets Mærke sine Kæmper danner.

Hans Ry hen over Verdens Have toner
for Daad af Haand og Aand, som aldrig dør.
I Mænd af knudret Eg, bøgssatte Koner,
granvoxne Ka'le, birkesvaje Møer,
naar Blæstens Sang i høje Skoves Kroner
og Havets Salme under Kyst jeg hør,
da kender jeg min egen Moders Stemme
og ved, jeg er i Norden, jeg er hjemme.

I Tak til ham, der spændte Naadesnoren
for Folkestammerne paa Klodens Bræm,
at han os gav af Landene paa Jorden
et saa mangfoldigt krævende til Hjem,
staa frem til Værn for Fædrelandet Norden!
for alle en og en for alle, frem!
at vi i Stormens Brag og Havets Brus
kan staa, eet Folk, et nyt og stort Aartusind!